Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Central, judecător Ina Țîbîrnă

Dosarul nr. 2r - 630/2026
PIGD: (2-26010983-02-2r-30032026)

D E C I Z I E

21 septembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Ana Panov
Judecători Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

Examinând fără citarea părților, recursul declarat de B.C. „MAIB" S.A.
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de B.C. „MAIB" S.A. împotriva G.Ț. "STEFANCO SERGIU *****" din ***** și Stefanco Sergiu cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central, din 3 februarie 2026, prin care s-a respins cererea reclamantei I B.C. „MAIB" S.A. privind asigurarea acțiunii,-

A C O N S T A T A T :

Argumentele participanților:
La 26 ianuarie 2026, B.C. „MAIB" S.A. s-a adresat Judecătoriei Căușeni, sediul Central, cu cerere de chemare în judecată împotriva GȚ „STEFANCO SERGIU ***** din *****" și a lui Stefanco Sergiu, solicitând încasarea în mod solidar a datoriei rezultate din raporturile de creditare dintre părți.
În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că GȚ „STEFANCO SERGIU ***** din *****" a beneficiat de facilități de creditare acordate de B.C. „MAIB" S.A. în temeiul Contractului general privind acordarea produselor de credit nr. ***** și al anexelor acestuia. În particular, prin anexa ***** a fost acordat un credit în sumă de 17.000.000 lei, cu termenul final de rambursare la 5 mai 2029, iar prin anexa ***** – un credit în sumă de 2.795.000 lei.
Reclamanta a arătat că, raporturile contractuale au fost ulterior modificate prin mai multe acorduri adiționale, inclusiv în privința condițiilor de rambursare, a obligațiilor debitorului și a termenelor de executare. Pentru neexecutarea obligațiilor de rambursare, contractul prevedea calcularea unei dobânzi de întârziere cu 3 puncte procentuale mai mare decât rata dobânzii aferente creditului. Totodată, neefectuarea plăților în condițiile

contractuale constituia caz de default, care permitea creditorului să declare sumele datorate scadente și plătibile imediat.

Executarea obligațiilor debitorului a fost garantată prin contractul de fidejusiune nr. CF202205S887/4490/1 din 6 mai 2022, prin care Stefanco Sergiu și-a asumat răspunderea în aceeași măsură ca debitorul pentru executarea integrală a obligațiilor rezultate din contractul de credit.

Banca a susținut că debitorul nu și-a executat corespunzător obligațiile contractuale. Prin reclamațiile din 20 octombrie 2025, expediate atât debitorului, cât și fidejusorului, a solicitat achitarea datoriilor aferente celor două credite. Reclamațiile au fost recepționate la 29 octombrie 2025, însă datoriile nu au fost achitate.

La 26 ianuarie 2026, potrivit calculului prezentat de bancă, datoria aferentă primei anexe constituia 18.248.679,32 lei, dintre care 14.850.839,32 lei credit în termen, 1.541.456 lei credit restant și 1.855.584 lei dobânzi, restanța la rambursarea creditului fiind de 185 de zile. Datoria aferentă celei de-a doua anexe constituia 1.618.602,35 lei, dintre care 1.520.000 lei credit restant și 98.602,35 lei dobânzi, cu o restanță de 196 de zile.

În consecință, B.C. „MAIB” S.A. a solicitat încasarea în mod solidar de la GȚ „STEFANCO SERGIU ***** din *****” și Stefanco Sergiu a sumei totale de 19.867.281,67 lei, constituită din 17.912.295,32 lei datorie la credit și 1.954.986,35 lei dobânzi, precum și compensarea taxei de stat în sumă de 214.886,40 lei, taxei de timbru de 200 lei și a celorlalte cheltuieli de judecată.

Concomitent cu acțiunea, B.C. „MAIB” S.A. a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, invocând art. 175 alin. (1) lit. a) CPC și solicitând instituirea sechestrului asupra bunurilor și/sau mijloacelor bănești ale pârâților, în limita valorii pretențiilor formulate.

În motivarea cererii, banca a susținut că, deși debitorul și fidejusorul au fost somați să achite datoria, obligațiile nu au fost executate. În opinia reclamantei, această conduită demonstrează lipsa intenției sau imposibilitatea achitării benevole și creează riscul întreprinderii unor acțiuni de tergiversare sau evitare a executării obligațiilor.

Banca a mai invocat că datoria se majorează zilnic, iar pârâții ar putea înstrăina, intenționat sau neintenționat, bunurile pe care le dețin, ceea ce ar putea împiedica executarea unei eventuale hotărâri favorabile reclamantei. Din acest motiv, a apreciat necesară indisponibilizarea patrimoniului pârâților în limita valorii acțiunii.

Totodată, reclamanta a susținut că neindividualizarea bunurilor asupra cărora urmează a fi aplicat sechestrul nu împiedică admiterea măsurii, făcând trimitere la explicațiile Curții Supreme de Justiție și la art. 27 alin. (4) Cod de executare, potrivit argumentării sale executorului judecătoresc revenindu-i sarcina de a identifica bunurile și mijloacele bănești, fără depășirea valorii acțiunii.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central, din 3 februarie 2026, a fost respinsă cererea reclamantei B.C. „MAIB” S.A. cu privire la asigurarea acțiunii în cauza

civilă la cererea de chemare în judecată depusă de B.C. „MAIB” S.A. împotriva G.Ț. ”STEFANCO SERGIU *****” din ***** și Stefanco Sergiu cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a reținut că simplul caracter patrimonial al acțiunii și existența unei datorii neachitate nu sunt suficiente pentru aplicarea măsurilor de asigurare, reclamantei revenindu-i sarcina de a prezenta probe pertinente și de a justifica existența unui risc real ca neaplicarea măsurilor solicitate să facă imposibilă executarea eventualei hotărâri de admitere a acțiunii.

Instanța a constatat că B.C. „MAIB” S.A. nu a prezentat probe concludente privind existența unui pericol de înstrăinare, degradare ori deteriorare a bunurilor pârâților și nici privind riscul concret ca banca să intre în concurs cu alți creditori într-o manieră susceptibilă să împiedice executarea viitoarei hotărâri. În acest sens, s-a apreciat că neexecutarea obligațiilor contractuale și existența raporturilor patrimoniale dintre părți, în lipsa unui suport probatoriu suplimentar, nu justifică prin ele însele instituirea sechestrului.

Totodată, instanța a avut în vedere specificul activității agricole desfășurate de G.Ț. „STEFANCO SERGIU *****”, apreciind că instituirea sechestrului asupra mijloacelor financiare ar putea afecta desfășurarea lucrărilor agricole și, implicit, capacitatea acesteia de a obține venituri necesare inclusiv stingerii datoriilor față de creditori. În acest context, instanța a făcut referire și la moratoriul temporar instituit prin Legea nr. 337 din 29 decembrie 2025 asupra urmăririi silite a bunurilor aparținând anumitor categorii de fermieri.

În final, instanța a reținut că introducerea acțiunii nu justifică automat restrângerea drepturilor pârâților prin aplicarea măsurilor de asigurare, precizând totodată că respingerea cererii nu împiedică reclamanta să solicite din nou aplicarea unor asemenea măsuri pe parcursul procesului, cu prezentarea circumstanțelor și probelor corespunzătoare.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central, din 3 februarie 2026, la 18 martie 2026, reprezentantul B.C. „MAIB” S.A., Ungureanu Angela a declarat recurs, solicitând casarea încheierii și emiterea unei noi încheieri prin care să fie aplicat sechestru asupra bunurilor și mijloacelor bănești ale G.Ț. „STEFANCO SERGIU *****” și ale lui Stefanco Sergiu, în limita valorii acțiunii de 19.867.281,67 lei.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurenta a susținut că instanța de fond a apreciat eronat că specificul activității agricole a debitorului și dificultățile sectorului agricol din anii 2024–2025 ar putea justifica neexecutarea obligațiilor contractuale. În opinia băncii, asemenea circumstanțe nu înlătură obligația debitorului de a executa contractul și nici nu justifică neaplicarea măsurilor necesare garantării executării eventualei hotărâri.

Recurenta a contestat și relevanța acordată de prima instanță Legii nr. 337 din 29 decembrie 2025 privind instituirea moratoriului temporar asupra urmăririi silite a

bunurilor unor categorii de fermieri. A susținut că moratoriul privește executarea silită, iar nu aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, care au caracter preventiv și conservator și nu presupun valorificarea bunurilor sau satisfacerea creanței creditorului. În opinia recurentei, prima instanță a confundat instituția asigurării acțiunii cu procedura de executare silită.

B.C. „MAIB” S.A. a mai susținut că sechestrul solicitat nu ar împiedica desfășurarea activității agricole a debitorului, întrucât aplicarea măsurii nu echivalează cu executarea bunurilor și nu presupune, prin ea însăși, deposedarea de acestea ori transformarea lor în mijloace bănești, scopul fiind numai conservarea patrimoniului până la soluționarea definitivă a litigiului.

Recurenta a invocat că prima instanță a acordat o relevanță nejustificată eventualelor dificultăți economice ale debitorului, deși asemenea împrejurări nu pot fi opuse creditorului pentru a înlătura măsurile destinate garantării unei eventuale hotărâri favorabile. Potrivit recurentei, riscurile specifice activității agricole nu justifică neexecutarea obligațiilor asumate și nici transferarea asupra creditorului a riscului diminuării patrimoniului debitorului.

Totodată, banca a subliniat valoarea considerabilă a creanței, arătând că la 26 ianuarie 2026 datoria aferentă contractelor de credit constituia 19.867.281,67 lei. În opinia sa, cuantumul ridicat al datoriei, coroborat cu neexecutarea obligațiilor contractuale, justifică existența unui risc privind recuperarea ulterioară a creanței și impune conservarea patrimoniului pârâților.

Recurenta a mai invocat că instanța de fond i-a impus în mod nejustificat obligația de a individualiza bunurile asupra cărora urmează a fi instituit sechestrul. Potrivit argumentelor sale, legislația procesuală și explicațiile Curții Supreme de Justiție permit aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești ale pârâtului fără individualizarea lor prealabilă, identificarea concretă a acestora revenind executorului judecătoresc la etapa executării măsurii asigurătorii.

În același context, recurenta a făcut trimitere la art. 27 alin. (4) Cod de executare, susținând că executorul judecătoresc este cel care aplică măsurile dispuse de instanță în limitele valorii revendicărilor și identifică bunurile sau mijloacele bănești asupra cărora poate fi instituit sechestrul.

B.C. „MAIB” S.A. a reiterat și existența altor creditori ai debitorului, invocând informațiile disponibile pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată privind alte litigii în care au fost pronunțate hotărâri de încasare a datoriilor de la G.Ț. „STEFANCO SERGIU *****”. În opinia recurentei, această împrejurare creează riscul ca bunurile debitorului să fie urmărite și valorificate în alte proceduri de executare, iar mijloacele obținute să fie distribuite altor creditori înainte de obținerea de către bancă a unei hotărâri definitive, ceea ce ar putea îngreuna sau face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri pronunțate în beneficiul său.

În consecință, recurenta a susținut că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 174–177 Cod de procedură civilă pentru aplicarea măsurilor de asigurare, întrucât neinstituirea sechestrului ar crea un risc real pentru executarea eventualei hotărâri, iar măsura

solicitată este temporară, proporțională cu valoarea pretențiilor și urmărește exclusiv conservarea patrimoniului pârâților până la soluționarea definitivă a litigiului.

Prin urmare, B.C. „MAIB” S.A. a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central, din 3 februarie 2026 și emiterea unei noi încheieri prin care să fie aplicat sechestru asupra bunurilor și mijloacelor bănești ale ambilor pârâți, în limita sumei de 19.867.281,67 lei.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin.(1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost expediată reprezentantului recurentei prin intermediul poștei electronice la 6 martie 2026, iar recursul a fost declarat la 18 martie 2026. Prin urmare, raportat la termenul de 15 zile prevăzut de art. 425 CPC, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termen.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este întemeiat și urmează a fi admis, iar încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central, din 3 februarie 2026 urmează a fi casată, cu soluționarea prin decizie a problemei respective, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Potrivit art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Din sensul normelor enunțate rezultă că măsurile de asigurare a acțiunii au un caracter provizoriu și conservator, fiind destinate să preîntâmpine crearea unei situații în care executarea eventualei hotărâri favorabile reclamantului ar deveni imposibilă ori excesiv de dificilă. La examinarea unei asemenea cereri, instanța urmează să verifice existența unui risc suficient de concret pentru executarea viitoarei hotărâri, legătura dintre măsura solicitată și obiectul acțiunii, precum și proporționalitatea ingerinței în raport cu scopul urmărit.

Raportând aceste exigențe la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că prima instanță nu a apreciat în ansamblu circumstanțele invocate de B.C. „MAIB” S.A. și relevanța acestora pentru riscul executării unei eventuale hotărâri favorabile reclamantei.

Astfel, obiectul acțiunii îl constituie încasarea în mod solidar de la G.Ț. „STEFANCO SERGIU *****” și Stefanco Sergiu a sumei totale de 19.867.281,67 lei, constituită din 17.912.295,32 lei datorie la credit și 1.954.986,35 lei dobânzi, rezultată din neexecutarea obligațiilor aferente raporturilor de creditare, obligațiile debitorului fiind garantate prin fidejusiunea asumată de Stefanco Sergiu.

La 26 ianuarie 2026, banca indica existența unor restanțe la rambursarea creditelor de 185 și, respectiv, 196 de zile, iar somațiile adresate debitorului și fidejusorului nu au fost urmate de stingerea obligațiilor.

Colegiul precizează că nici cuantumul ridicat al creanței și nici simpla neexecutare a obligației, examinate izolat, nu sunt suficiente pentru instituirea sechestrului. În prezenta cauză însă, aceste împrejurări nu se prezintă izolat, ci urmează a fi apreciate cumulativ cu durata restanțelor, lipsa executării după solicitările creditorului și, în special, cu existența altor creanțe și proceduri îndreptate împotriva aceluiași debitor.

În această privință, recurenta a indicat existența altor litigii în care au fost pronunțate hotărâri privind încasarea unor datorii de la G.Ț. „STEFANCO SERGIU *****”, susținând că patrimoniul debitorului poate fi supus urmăririi pentru satisfacerea creanțelor altor creditori. Această împrejurare este relevantă pentru aprecierea riscului executării, întrucât existența mai multor creanțe stabilite ori urmărite în raport cu același debitor este susceptibilă să determine concursul creditorilor asupra aceluiași patrimoniu și, implicit, diminuarea masei patrimoniale disponibile pentru executarea unei eventuale hotărâri pronunțate în beneficiul B.C. „MAIB” S.A.

Prin urmare, Colegiul apreciază că riscul invocat de reclamantă nu se întemeiază exclusiv pe o eventualitate abstractă de înstrăinare a bunurilor, ci rezultă din coroborarea circumstanțelor concrete privind valoarea considerabilă a creanței, durata neexecutării obligațiilor, lipsa executării după notificarea debitorilor și existența altor creanțe susceptibile de a fi satisfăcute din același patrimoniu.

Colegiul nu poate reține nici raționamentul instanței de fond referitor la efectele Legii nr. 337 din 29 decembrie 2025 privind instituirea moratoriului asupra urmăririi silite a bunurilor unor categorii de fermieri.

Într-adevăr, legea menționată urmărește asigurarea continuității activităților agricole și instituie un moratoriu temporar asupra urmăririi silite a bunurilor anumitor categorii de fermieri. Însă reglementarea nu poate fi interpretată în sensul unei interdicții generale de instituire a sechestrului. Dimpotrivă, art. 6 alin. (1) lit. a) prevede expres că, pe durata moratoriului, se suspendă orice modalitate de executare silită, „cu excepția aplicării sechestrului asupra bunurilor și a altor măsuri de asigurare a executării documentului executoriu care se notează în registrele publice”.

Mai mult, art. 6 alin. (3) al aceleiași legi prevede expres că terenurile agricole și celelalte bunuri cu destinație agricolă care fac obiectul sechestrului sau al altor măsuri de asigurare pot fi folosite în continuare în activitatea agricolă de către fermierul debitor.

Colegiul precizează că dispozițiile menționate reglementează efectele moratoriului în cadrul procedurii de executare și nu constituie temeiul juridic al măsurii de asigurare solicitate în prezenta cauză. Acestea sunt însă relevante pentru a demonstra că rațiunea Legii nr. 337/2025 nu exclude, prin ea însăși, indisponibilizarea cu caracter conservator a bunurilor fermierului.

Prin urmare, însăși concepția Legii nr. 337/2025 distinge între indisponibilizarea juridică a bunurilor în scop conservator și valorificarea silită a acestora. În aceste condiții, referirea primei instanțe la necesitatea asigurării continuității activității agricole nu constituie, prin ea însăși, un argument suficient pentru respingerea măsurii asigurătorii.

Această concluzie este consolidată și de faptul că legea permite fermierului debitor să valorifice producția agricolă în vederea obținerii de venituri și reglementează inclusiv modalitatea de asigurare a mijloacelor financiare necesare cheltuielilor sale curente. Astfel, protecția continuității activității agricole și conservarea patrimoniului în vederea garantării drepturilor creditorilor nu constituie obiective incompatibile.

Colegiul consideră întemeiat și argumentul recurentei potrivit căruia individualizarea prealabilă a fiecărui bun al pârâților nu constituie, în circumstanțele prezentei cauze, o condiție pentru instituirea sechestrului, atât timp cât măsura este dispusă asupra bunurilor și mijloacelor bănești aparținând pârâților în limita valorică stabilită de instanță, iar la punerea în executare a măsurii urmează a fi respectată această limită.

Această împrejurare nu dispensează însă organul de executare de obligația respectării întinderii măsurii stabilite de instanță și a principiului proporționalității la identificarea concretă a bunurilor ce urmează a fi indisponibilizate.

În același timp, Colegiul reține că principiul proporționalității impune nu doar existența unei limite valorice a sechestrului, ci și stabilirea întinderii măsurii într-un raport rezonabil cu scopul conservator urmărit.

În circumstanțele prezentei cauze, deși reclamanta a solicitat asigurarea acțiunii până la concurența întregii sume de 19.867.281,67 lei, Colegiul apreciază că instituirea sechestrului în această întindere nu se justifică. În vederea asigurării unui just echilibru între interesul reclamantei de a conserva posibilitatea executării unei eventuale hotărâri favorabile și restrângerea drepturilor patrimoniale ale pârâților, Colegiul consideră suficientă instituirea sechestrului în limita corpului creditului pretins prin acțiune, în sumă de 17.912.295,32 lei, fără extinderea măsurii asupra sumei de 1.954.986,35 lei, pretinsă cu titlu de dobânzi.

Prin urmare, cererea de asigurare a acțiunii urmează a fi admisă parțial, prin instituirea sechestrului asupra bunurilor și mijloacelor bănești aparținând pârâților în limita sumei de 17.912.295,32 lei (șaptesprezece milioane nouă sute doisprezece mii două sute nouăzeci și cinci lei și 32 bani), reprezentând corpul creditului pretins prin acțiune.

În acest context, Colegiul subliniază că aplicarea măsurii asigurătorii nu anticipează soluția asupra fondului acțiunii, nu confirmă existența definitivă a creanței pretinse de bancă și nu reprezintă o executare anticipată a acesteia. Măsura are exclusiv caracter temporar și conservator, fiind destinată menținerii unei situații patrimoniale care să permită executarea efectivă a hotărârii ce va fi pronunțată, în eventualitatea admiterii acțiunii.

În consecință, apreciind cumulativ cuantumul semnificativ al pretențiilor, durata neexecutării obligațiilor invocate, lipsa stingerii datoriei după notificările creditorului, existența altor creanțe susceptibile de a fi satisfăcute din patrimoniul debitorului, precum și caracterul temporar și limitat valoric al măsurii, Colegiul constată existența unor circumstanțe suficiente pentru a considera că neaplicarea măsurii asigurătorii ar putea face mai dificilă executarea eventualei hotărâri favorabile reclamantei.

Prin urmare, Colegiul conchide că prima instanță a ajuns la o concluzie eronată privind lipsa temeiurilor pentru asigurarea acțiunii, motiv pentru care recursul declarat de B.C. „MAIB” S.A. urmează a fi admis, încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central, din 3 februarie 2026 – casată, cu soluționarea problemei prin admiterea parțială a cererii de asigurare a acțiunii și aplicarea sechestrului asupra bunurilor și mijloacelor bănești aparținând G.Ț. „STEFANCO SERGIU SERGIU” și lui Stefanco Sergiu, în limita sumei de 17.912.295,32 lei, reprezentând corpul creditului pretins prin acțiune.

În conformitate cu art. 174, art. 175 alin. (1) lit. a), art. 427 lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de B.C. „MAIB” S.A.

Se casează încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central, din 3 februarie 2026, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de B.C. „MAIB” S.A. împotriva G.Ț. „STEFANCO SERGIU *****” din *****, și Stefanco Sergiu cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată și, soluționând prin decizie problema respectivă, se emite o nouă soluție, prin care:

Se admite parțial cererea B.C. „MAIB” S.A. privind asigurarea acțiunii.

Se aplică sechestru asupra bunurilor și mijloacelor bănești ce aparțin G.Ț. „STEFANCO SERGIU *****” din *****, și lui Stefanco Sergiu, în limita sumei de 17.912.295,32 (șaptesprezece milioane nouă sute doisprezece mii două sute nouăzeci și cinci lei și 32 bani) lei, reprezentând corpul creditului pretins prin acțiune, fără ca valoarea cumulată a bunurilor și mijloacelor bănești indisponibilizate în privința ambilor pârâți să depășească suma menționată.

În rest, cererea B.C. „MAIB” S.A. privind asigurarea acțiunii se respinge.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu